

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Reflexio XIX. An Lvtherani Scriptores Citra Præjudicium Sui Scribere
Possint Historias Religionis Causa Crebro Permixtas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

paucis accipe multa, providè rem agere, ut in omnibus agatur prosperè. Non fugit Imperatores, Reges, Duces & milites multos Principum Ecclesiasticorum ac in Monasteriis Præsulum solertia, cura domestica, & res Oeconomica; unde non rarò in angustiis nunc petierunt, nunc armatis precibus postulârunt suppetias aureas. Sileo hìc denuò multa, ne vel eminusetiam detur offensæ locus. Hæc pauca proinde pro Ecclesiasticorum in Imperio Statuum honore debito dixisse satis: plura animo volvere, oculis in Historia publica legere, & calamo scribere relinquamus aliis.

REFLEXIO XIX.

AN LVTHERANI SCRIPTORES CITRA PRÆJUDICIUM SUI SCRIBERE POSSINT HISTORIAS RELIGIONIS CAUSA CREBRO PERMIXTAS.

Postquam Lutheranorum Historicorum libros non paucos volvi & revolvi, legi ac relegi, antecedentia & consequentia, majora & minora, Ecclesiastica & Politica, quo ordine aut methodo sibi respondeant, consideravi, dubitare mecum non vanè cecepi, num Lutheranæ fidei aut religionis author quispiam absque aperta verborum & sententiarum, atque in fide etiam articulorum repugnantia calamum instar gladii possit stringere, simulque in hostem dirigere sine proprio vulnere. Nec multo hìc, nec magno labore opus erat, ut ipsa planissima veritas sese insinuaret, negans ac pernegans, rite fieri posse, ut Scriptor hodiernus Luthero Eg. addictus Virorum in Imperio Principum Historiam conscribat, nisi manu altera ædificet, altera destruat; vel profectò non nisi nominum & annorum jejunam Seriem consarcinet, quod Historicum commendat minime. Multorum loco & exemplorum instar veniant nobis

nobis Hübneriani tomuli Germanorum plurimis non ignoti, Tomuli hi universi Historiam partim Ecclesiasticam, partim Politicam complexi, qua verborum concordia & sententiarum constantia sibi met respondeant in Serie Romanorum Pontificum, Imperatorum & nunc Ecclesiasticorum Electorum, multis in locis deprehendimus & manu palpavimus. E. g.

In Serie Romanorum Pontificum omissis miraculis & laudatissimis factis sola propemodum recenset nomina & vitia, quae ullo unquam tempore evenisse limati ingenii authores & Lectores Lutherani ne opinantur quidem: in tomulis autem aliis amplissimum concedit locum Archiepiscoporum, Episcoporum factis egregiis, Regum, Ducum ac aliorum Virorum foeminarumque ad Romanas aras conversionibus prodigiosis &c.

In eadem Pontificum Serie antiquae Religionis seu Fidei lumen vel Seculo III. aut IV. aut certe his proximo absconditum, modii aut scamni tenebris concreditum esse fidenter asserit; Pontificis Romani auctoritatem in Episcopos alios, in Principes Politicos pernegat, ridet, contemnit: in tomulis aliis Eg. VII. & VIII. uti memoria probe tenemus, est sibi met contrarius.

In tomulo I. laudat Lotharium II. quod Sacerdotibus ad aram facientibus summo mane per unam alteramve horam adesse firmiter statuerit: in tomulis vero aliis eos maxime commendat, qui Catholicorum sacris adesse recusarunt.

In Serie Imperatorum, Regum ac Ducum diffitetur neutiquam, patris multis etiam Seculo VII. VIII. IX. & X miraculis plantatam & propagatam esse Ecclesiam: in Serie autem eadem, aut non multum diversa eradicatam fere esse rite credentium Religionem affirmat.

In tomulorum suorum partibus variis, ubi Religio Catholica & Lutherana veluti in arena sibi occurrunt hostes, signa caelestia facili negotio pro se suisque admittit: at vero in partibus aliis eadem pro Romanis asserta extenuat, somnia vocat aut fabulas.

In

In tomulis VII. VIII. & aliis Divorum Evergetum apparitiones, auxilia prompta & solatia commemorat: at in tomulis iisdem, vel aliis honorem perexiguum Divorum choris admittit, negata penitus eorundem invocatione. Taceo res multas alias, quæ Historiæ concordiam maximopere desiderant. Et sanè argumentis pluribus ostendere non est difficile, Historias ab Heterodoxis scriptas aut scribendas, si de Religione, more sibi jam consueto non cessent multa sparsim inserere capita, absque narrationum discordia & pugna propria consistere vix posse: Historicis enim Lutheranam Ecclesiam propugnantibus incumbit

I. Palàm facere, Ecclesiam Romanam primis Seculis Deo dilectam ex visibili, ut ajunt ipsi, transisse in invisibilem. Incumbit

II. In causa hac omnium gravissima argumentis non vero similibus duntaxat, sed certis, & luce meridiana clarioribus demonstrare, Romanam Ecclesiam aliquo tempore integram, fuisse verè corruptam.

III. Coguntur exhibere, quo anno aut Seculo tantam metamorphosin passa sit Romana Ecclesia.

IV. Adiguntur edicere, quis aut quæ demum causa tantæ eclipsis in Ecclesia extiterit. Hinc si reponant, Romanos Pontifices tanti mali originem fuisse; tunc enim vero

V. Obligantur testimoniis declarare, Eg. Gregorium M. vel Bonifacium III. vel alium horum Successorem in Dogmate saltem aliquo certè errasse, & in errorem traxisse pene infinitos alios mortalium miseros.

VI. Tenentur historiâ suâ edocere Judicem, qua ratione urbes & orbis ferè universus, vel simul, vel sensim sine sensu derelicto Deo Romano Pontifici jam non vera, sed fallax Ecclesia pertinaciùs quàm firmiùs adhærere cœperit.

VII. Jubentur patefacere, cur Ecclesia per plurimorum annorum centurias omnino extingui non queat, si possit per multa omnino secula abscondi, vel in paucis duntaxat capitibus, iisque confertissimæ hominum multitudini penitus ignotis conservari.

VIII. Docere ipsorum est, cur cœlorum, ut vocamus, janua omnino non possit feris firmissimis concludi per dena Seacula, si tam multis Seculis nemini ferè pateat (nam non nisi ritè credentibus patet) Ecclesia, quæ dicitur verè *Porta cœli*.

IX. Oportet manifestare, textus S. Codicis, qui communissimè in medium afferuntur pro Ecclesia perpetuò visibili, in diverso longissimè sensu procul dubio esse accipiendos, quàm nunc à Romana accipiuntur Ecclesia.

X. Ipsos decet defendere, in sacris paginis patere textus alios, quibus demonstrantur tempora, aut locus, aut modus Ecclesiæ veluti sub terris absconditæ.

XI. Demonstrandum est Romanæ Ecclesiæ hostibus tam Græcorum, quàm Latinorum Patrum testimonia & Historicorum Historiam pro Ecclesiæ nostræ perpetua visibilitate editam, esse prorsus vanam ac fatuam.

XII. Oneribus aliis accedit & hoc; aperire nimirum & ostendere, imitatores Christi innumeros pene Martyres vel à Seculo IV. vel V. VI. &c usque ad Lutheri tempora fuisse deceptos, dum sanguinem haudquaquam in testimonium latentis, sed apertæ Ecclesiæ, scilicet Romanæ fuderunt.

XIII. Ostendant necesse est, sinistrâ prorsus doctrinâ fuisse instructos eos viros & fœminas Principes, quos à Seculo IV. V. VI. &c Romanæ Ecclesiæ propiùs accessisse ex Historia etiam Hübneriana novimus.

XIV.

XIV. Evincere oportet, Ecclesiam nostram in variis omnino dogmatibus *certissime* differre ab ea Ecclesia, quæ floruit primis Seculis.

XV. Coguntur ob oculos ponere, quot & quænam censeantur ea diversa dogmata.

XVI. Officii ratio postulat inde, ut luce meridiana clariùs exponant, suam scilicet Lutheri Ecclesiam prorsus non differre ab ea Ecclesia, quæ primis Seculis supra candelabrum luxit.

XVII. Oportet demum Lutheri asseclas respondere an ipsorum Ecclesia sit manifestè vera & visibilis.

XVIII. Item an non & ipsa ex visibili mutari possit dènique in non visibilem.

XIX. Si reponant, Ecclesiam suam esse veram ac visibilem, incumbit obligatio pandendi signa illa, an nimirum similia, an diversa sint ab iis, quæ vidit Ecclesia nostra à primis & mediis Seculis.

XX. Si respondeant esse similia nostris: tunc patrocinantur nobis. Si diversa placeant signa, necessitas cogit dicere, quæ & qualia sint illa; an nimirum extraordinariæ Eg. Virorum Principum conversiones, an miracula, an doctrinæ unitas, puritas, sanctitas &c? Si hæc non displiceant

XXI. Aperiant necesse est, quænam illæ fuerint conversiones, quænam illa miracula, qualis doctrinæ unitas, puritas &c, ita ut in nostra Ecclesia non sint omnia hoc etiam ex capite plura, illustriora, veriora?

XXII. Tandem cùm Ecclesiam nostram in multis errasse afferant, & documentis Historicis assertum firmare laborent, Scriptores adversi, incumbit his ante omnia alia argumentis solidissimis ante oculos Lectorum ponere, Historiam nostram

longè antiquiorem sua recentiori superari, confutari, atque confundi.

XXIII. His aliisve similibus rerum capitibus ritè datis & probatis, atque in fronte librorum suorum præfixis, aut si placet, à tergo positis, si scribant Historias fidei controversis mixtas, non vitandi, non vituperandi, sed legitimis Lectoribus sunt digni Scriptores Lutherani. *Vide argumenta plura in Serie Rom. Imperatorum pag. 15. 16. & 17.*

REFLEXIO XX.

QUANTI HÜBNERIANA ADMONITIO SIT EACIENDA, QUÆ UNO ALTEROVE DE AR- CHIEPISCOPIS ET EPISCOPIS LOCO OBSCU-

RE INTENDIT DICERE, SE POTIUS SCRIBERE MORE
CATHOLICO ROMANORUM, QUAM LUTHE-
RANORUM.

Scripsit ut memini, Hübnerus in una & altera pagina, præsertim verò de origine antiquissimorum Episcoporum, & horum uno alterove stupendo prorsus miraculo, *fidem admodum dubiam adhiberi merito his aliisque Papistarum narratiunculis. Item non tam suam, quam Papistarum credulam hic aperiri mentem &c. Vid. tom. VII. pag. 462. de Curientium Episcoporum origine. Eod. tom. pag. 20. de Archiep. Mogunt. Eodem tom. pag. 774. &c.* Scripsit, inquam, hunc in modum Hübnerus, at ita scripsisse ac monuisse an Orthodoxis, an Heterodoxis profit magis, haud obscurum est: tametsi enim in una alterave pagina dicto moneat modo, tale tamen monitum omisit in mille paginis, Catholicorum quasi manu & more, utinam & fide ab Hübnero exaratis. Monita item Hübneriana ne utquam multiplex, sed unum alterumve Lutheranis parum acceptum caput, aut facinus attendunt, quod abundè Lectori testantur monitis & cautelis Hübnerianis notatæ paginæ. Adde, Hübnerum nunquam facile omisisse nunc diæteria, nunc acerba
mo-